

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce **B. B.**, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem v Praze 1, Těšnov 17, o námitkách proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2005, č. j. Na 108/2005 – 4,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním označeným jako námitky proti zamítnutí návrhu se žalobce domáhal, aby se Nejvyšší správní soud znovu zabýval věcí uložené pokuty Okresním úřadem v Jihlavě a vydal rozhodnutí, že Okresní úřad v Jihlavě je povinen vrátit žalobci uloženou pokutu ve výši 20 000 Kč. Odmítnutí návrhu na obnovu řízení Nejvyšším správním soudem se podle jeho názoru nic neřeší, neboť žalobci se jedná o konkrétní obranu před rozhodnutím dvou správních orgánů. Nejvyšší správní soud sice nezná les, ale z dosavadního průběhu jednotlivých orgánů mohl pochopit, že zájem žalobce a jeho rodiny o les je evidentní. Žalobce poukázal na to, že do lesa vložili příliš mnoho práce a dřiny, aby ho zachovali v dobrém stavu, aby ho mohly užívat další pokolení. Žalobce se proto nemůže smířit s administrativním rozhodnutím ukončení bez jasného rozhodnutí, že docílil ochrany svých zájmů.

V předmětné věci podal stěžovatel dne 1. 2. 2002 žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Okresního úřadu Jihlava a rozhodnutí Ministerstva zemědělství ve věci uložení pokuty za těžbu lesního porostu mladšího než 80 let bez výjimky udělené orgánem státní správy lesů. Protože věcně a místně příslušný Vrchní soud ve věci nerozhodl do 31. 12. 2002, převzal dnem 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti s. ř. s., v souladu s ustanovením § 132 s. ř. s. tuto neskončenou věc Nejvyšší správní soud, aby v ní dokončil řízení. Usnesením ze dne 6. 11. 2003, č. j. 5 A 45/2002 – 43, Nejvyšší správní soud žalobu odmítl, neboť byla podána po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odpor, který byl usnesením ze dne 7. 4. 2004, č. j. 5 A 45/2002 – 49, jako nepřípustný opravný prostředek odmítnut. Žalobce v této věci podal i návrh na obnovu řízení, který byl usnesením ze dne 8. 6. 2005, č. j. Na 108/2005 – 4, rovněž odmítnut, neboť žalobce se nedomáhal obnovy řízení uvedených v § 114 odst. 1 s. ř. s., ale obnovy řízení ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že nejvyšší správní soud rozhodoval o opožděně podané žalobě, není proti tomuto jeho rozhodnutí přípustný žádný řádný ani mimořádný opravný prostředek.

Tím, že žalobce podal žalobu po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty, ztratil možnost domáhat se přezkumu zákonnosti správního orgánu u soudu. Proto jakékoliv jeho další pokusy dosáhnout toho, aby se Nejvyšší správní soud zabýval přezkumem předmětného správního rozhodnutí o uložení pokuty nemohou být úspěšné, neboť zákonná právní úprava to neumožňuje.

Protože žalobcem podané námitky proti pravomocnému usnesení Nejvyššího správního soudu nejsou z důvodů výše uvedených přípustným opravným prostředkem, byl jeho návrh podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustný odmítnut.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu